

Duurzame aquacultuur vereist meer dan certificering

nieuws

Certificering van gekweekte zeeproducten zoals vis, schaal- en schelpdieren draagt bij aan duurzame productie, maar heeft ook ernstige beperkingen. Certificering moet daarom worden beschouwd als één van de vele benaderingen om aquacultuur richting duurzaamheid te sturen. Dat is de conclusie van een internationaal onderzoek onder leiding van Wageningen Universiteit.

🕒 13 SEPTEMBER 2013 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:23

Lees meer over:

visserij

milieu

□
Certificering van gekweekte zeeproducten zoals vis, schaal- en schelpdieren draagt bij aan duurzame productie, maar heeft ook ernstige beperkingen. Certificering moet daarom worden beschouwd als één van de vele benaderingen om aquacultuur richting duurzaamheid te sturen. Dat is de conclusie van een internationaal onderzoek onder leiding van Wageningen Universiteit.

Op basis van een aantal vaststellingen plaatsen de onderzoekers enkele vraagtekens bij de huidige certificering van aquacultuur. In de eerste plaats is het systeem begrensd wat betreft het wereldwijde volume dat gecertificeerd kan worden aangezien de vraag naar gecertificeerde vis en schaal- en schelpdieren zich momenteel beperkt tot de Verenigde Staten en Europa. Dat terwijl het merendeel van vis en schaal- en schelpdieren op andere markten wordt geconsumeerd.

Ook bemerkt het onderzoek dat certificering zich al te vaak concentreert op afzonderlijke kwekerijen in plaats van op de cumulatieve impact die kwekerijgemeenschappen of meerdere kwekerijen hebben op de omgeving. Daarnaast is het ook lastig stakeholders bij de certificering te betrekken. Dat geldt vooral voor kleinschalige producenten in ontwikkelingslanden, waar het overgrote deel van de wereldwijde productie plaatsvindt.

Daarom moet certificering beschouwd worden als één mogelijkheid in een spectrum aan mogelijke

strategieën voor het reguleren van duurzame productie. Daarbij mag er ook niet vanuit gegaan worden dat derdewereldlanden niet bereid of in staat zijn aquacultuur te reguleren. Veel van deze landen hebben ervaring met internationale regelgeving op het gebied van voedselveiligheid. Aquacultuur is wereldwijd een van de snelst groeiende systemen voor de productie van voedsel en levert momenteel zo'n 13 procent van het wereldwijde aanbod van dierlijke eiwitten. Bijna de helft van het wereldaanbod vis en schaal- en schelpdieren wordt op deze manier geproduceerd. Met de snelle uitbreiding van de sector groeit ook de bezorgdheid over de effecten die aquacultuur heeft op milieu en samenleving.

Bron: AgriHolland

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17

1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: <https://www.facebook.com/vilt.nieuws/>

screenreader.visit us on our linkedin page: <https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/>

screenreader.visit us on our instagram page: <https://www.instagram.com/vilt.nieuws>

screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws

screenreader.visit us on our bluesky page: <https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social>

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |

[Privacy policy](#)

[Copyright](#)

[Cookie Policy](#)

[Cookie instellingen aanpassen](#)

Webdesign by [Who Owns The Zebra](#)